RUIMTELIJK KWALITEITSPLAN

zeijerweg 9 ter aard

erfontwikkelaar

Door: **dé Erfontwikkelaar b.v.**
Radewijkerweg 9
7791 RJ Radewijk

Telefoonnummer 06 24 88 38 28
E-mail herbert@erfontwikkelaar.nl
Internet www.erfontwikkelaar.nl

Project 1766
Auteur H. Oldehinkel
Datum laatst gewijzigd 21 september 2021
Bestandsnaam 1766-RKP-004.indd
Aantal pagina's 17

Niets uit dit document mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de opdrachtgever en/of dé Erfontwikkelaar b.v.

In samenwerking met:

AgriPlaza BOUWADVIES

INHOUDSOPGAVE

1 INTRODUCTIE 1

2 BESTAANDE SITUATIE 4

2.1. historie en landschappelijke kwaliteit 4

2.2. locatie compensatiekavels 5

3 RUIMTELIJK KWALITEITSPLAN 6

3.1. ruimtelijk onderbouwing 7

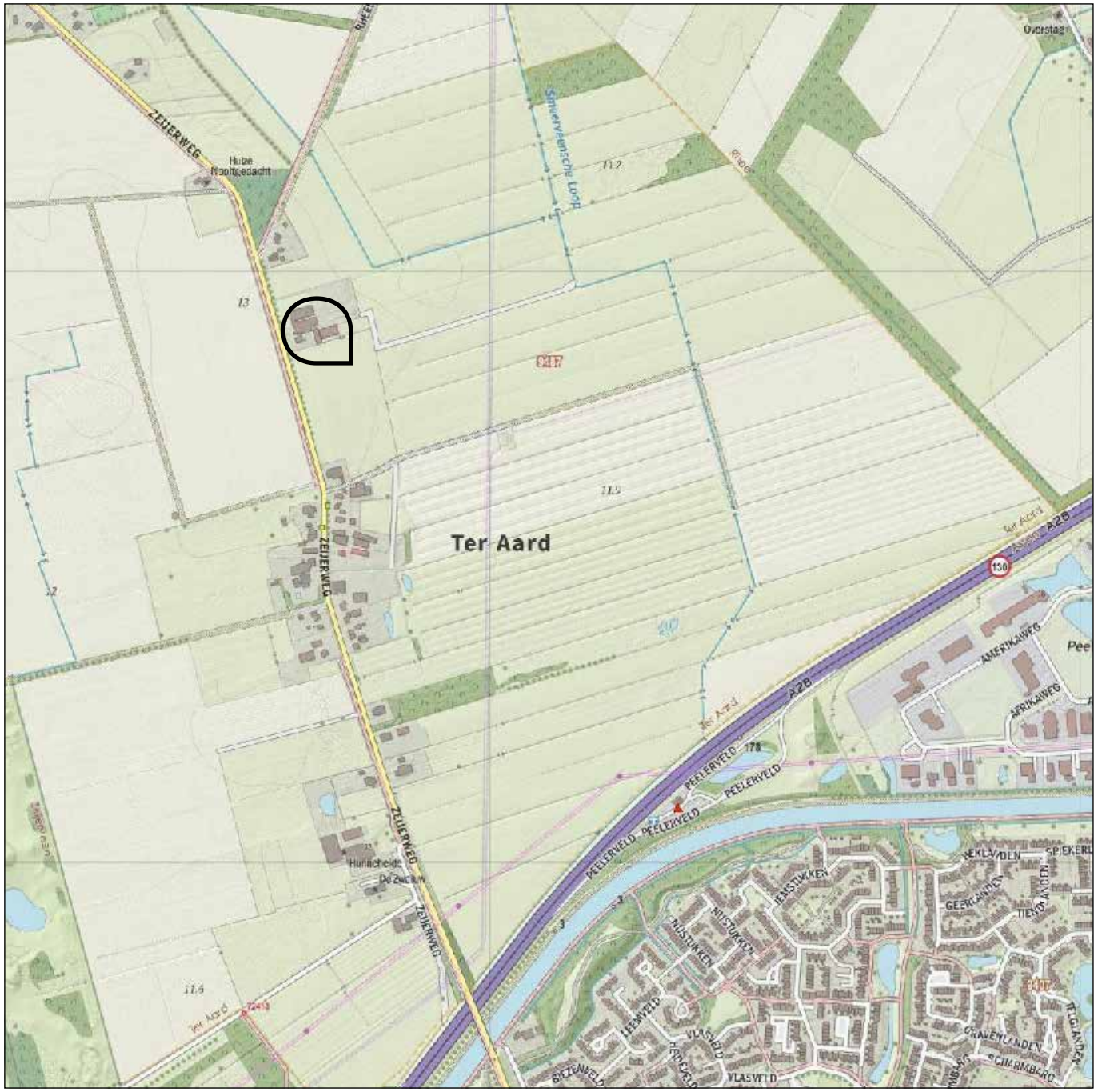
3.2. inpassen compensatiekavel 2 8

3.3. samenvatting maatregelen 11

1 INTRODUCTIE

dé Erfontwikkelaar is gevraagd een visie te geven op de inrichting als onderdeel van een ontwikkeling aan de Zeijerweg 9 te Ter Aard. Initiatiefnemer wil op deze locatie enkele landschapsontsierende bebouwing slopen (2149 m²) en middels de ruimte voor ruimte regeling twee bouwkavels genereren. Aangezien het niet wenselijk is om twee bouwkavels op het erf te realiseren is gekozen om één bouwkavel elders te realiseren.

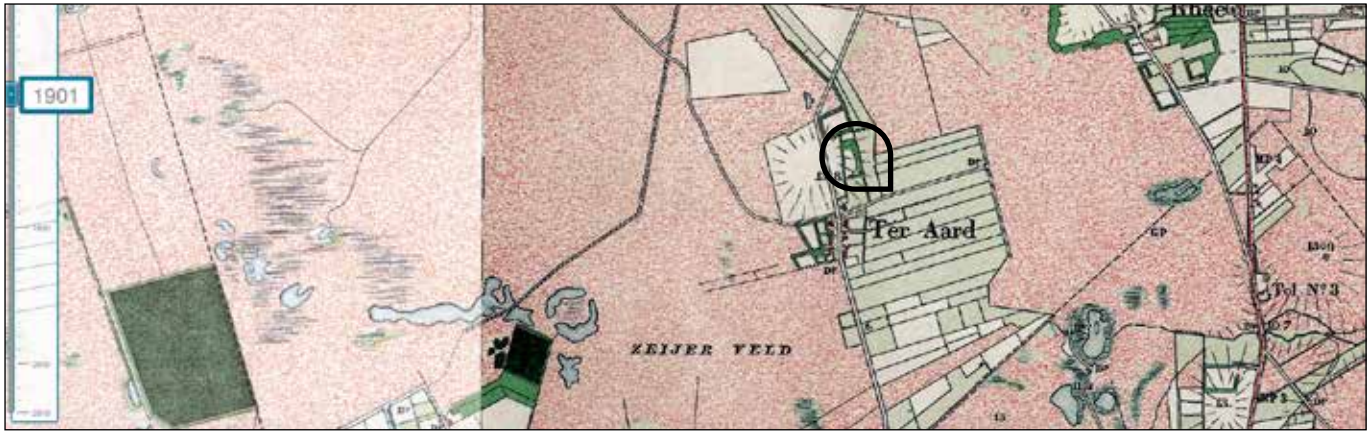
De gemeente Assen wil hier in principe aan meewerken, mits de ruimtelijke kwaliteit versterkt wordt. Deels wordt dit bereikt door de sloop van landschapsontsierende bebouwing (minimaal 750 m²/bouwkavel) en deels door het landschappelijk goed inpassen van het gehele bestaande erf en het nieuwe erf.

locatie plangebied en slooplocatie

Initiatiefnemer wil de huidige opstallen slopen en de bestaande bedrijfswoning herbestemmen tot woning. In samenspraak met de gemeente Assen is overeengekomen om één woning op het bestaande erf te positioneren en één woning ten noorden aan de Rheeërweg. De bestaande bedrijfswoning wordt betrokken in de plannen.

plangebied en omgeving rond 1900

plangebied en omgeving rond 1950

plangebied en omgeving rond 2010

2 BESTAANDE SITUATIE

2.1. HISTORIE EN LANDSCHAPPELIJKE KWALITEIT

In de loop van de Middeleeuwen ontwikkelde zich de zogenaamde "escultuur" als landbouwsysteem. Dat resulteerde in het esdorpenlandschap, dat tot het begin van deze eeuw bepalend was voor het Drents zandgebied. De dorpen en hun onmiddellijke omgeving zijn steeds een ensemble met een aantal kenmerkende elementen.

De dorpen lagen op de overgang van hoog, droog en oorspronkelijk voedsel-arme, naar laag, vochtig en oorspronkelijk voedselrijke gronden. In het dorp lagen de boerderijen rondom een brink, een gemeenschappelijke open ruimte, met bomen beplant voor timmerhout, waar het vee 's ochtends en 's avonds werd verzameld. De dorpswegen zijn de wegen, die van oudsher van dorp tot dorp liepen. In het dorp komen de wegen samen bij de brink. De wegen vormen "een spinnetje" vanuit de kern van het dorp naar de omgeving. Eikenlanen verankeren de dorpswegen tot aan de laatste boerderij, die bij het dorp hoort.

De akkers lagen op de hoger gelegen goed ontwaterde gronden en waren in een groot complex verenigd, de es. Deze akkers waren continue in gebruik. Om de bodemvruchtbaarheid op peil te houden werd er ieder voorjaar organische mest opgebracht, waardoor de eerdgronden ontstonden.

De es zelf heeft een open karakter, dat versterkt wordt door een duidelijke ruimtelijke begrenzing, namelijk de esrand. Eswallen ,bestaande uit een singel van eiken, die van oudsher het doel van veekering hadden, vormen samen met de strubbenbosjes of andere bosjes de esrand.

Bovenstaande kenmerkende elementen van de dorpsomgevingen in een esdorpenlandschap zijn vandaag nog in grote mate aanwezig in het landschap. Toch zijn op vele plekken de samenhang en helderheid door nieuwe ontwikkelingen verstoord.

Al in de ijzertijd was er menselijke activiteit in de omgeving van Ter Aard. Er zijn sporen gevonden van een raatakker uit deze periode. De buurtschap is een voorbeeld van een onvoltooid brinkdorp.

Op de oude kaarten van Drenthe uit 1900 staat Ter Aard ingetekend met enkele percelen bouwland, de es. Tot 1900 bestond Ter Aard slechts uit enkele boerderijen langs de weg van Assen naar Zeijen. Begin van de 20e eeuw werd bij Ter Aard 100 ha. woeste grond ontgonnen en in cultuur gebracht.

Het plangebied is echter nog veel later ontstaan in de tweede helft van de 20e eeuw als onderdeel van een ruilverkaveling.

De erven uit die tijd zijn sober en functioneel ingericht. Er is een duidelijke scheiding tussen het 'voor' erf met enige sierbeplanting en het achtererf dat veel functioneler is ingericht met grote bomen en verharding. Ten noorden van het erf loopt een oude afwateringssloot. Deze valt niet op doordat er geen begeleidende beplanting langs staat. Het landschap en het erf hebben meer kenmerken van een jong heideontinningslandschap dan van een essenlandschap.

De erven in de omgeving kenmerken zich door de sterke relatie met het landschap. Vaak lopen bomenrijen of houtwallen langs of over het erf. Daarmee zijn de erven verweven met het

bebouwingstructuur langs de Zeijerweg

landschap. In de nabije omgeving komen veel bossen (op de natte of juist hoge delen) voor. Het contrast met de meer open essen is waardevol. De erven kennen geen harde overgangen naar het landschap en worden niet geheel afgeschermd.

Het plangebied is echter een veel meer geisoleerd erf dat naakt in het landschap staat. Ook de bebouwing kent geen relatie met de streekeigen bebouwing van boerderijen in het essenlandschap. Met de sloop van de stallen kan het erf weer opnieuw worden ingericht waarmee de openheid van het gebied versterkt wordt. Daarbij is het wel belangrijk dat het erf als een eenheid vormgegeven wordt. Dit kan door het aanbrengen van beplanting en het ontwerpen van de gebouwen die het agrarische silhoutte versterken.

2.2. LOCATIE COMPENSATIEKAVELS

Bij de ruimte voor ruimte aanvraag kan initiatiefnemer twee compensatiewoningen realiseren. Er is gekozen om één woning op het erf terug te bouwen. De andere woning komt niet op het bestaande erf maar aan de Rheeërweg. Langs de Zeijerweg is het niet gebruikelijk om woningen 'achter' elkaar te positioneren. Het is juist kenmerkend dat woningen georiënteerd zijn op de weg. Het is tot slot niet wenselijk om drie woningen dicht naast elkaar te positioneren. Daarmee ontstaat een lintbebouwing dat niet passend is in dit type landschap. Gezien de eigendomssituatie is het daardoor niet mogelijk om twee woningen landschapelijk verantwoord in te passen en wordt er uitgeweken naar de noorderlijke kavel aan de Rheeeërweg.

Belangrijkste ruimtelijke kenmerken:

de erven vormen clusters langs de weg;
de gebouwen staan verspreid op het erf
de te slopen stallen zijn landschapsontsierend door het gebrek aan gebruikwaarde
het erf en het landschap dient een bepaalde maat van openheid te behouden
de erven kennen veel gebiedseigen beplanting, dit is waardevol en moet waar kan behouden blijven;
het gebied kent verschillende tijdslijnen van bebouwing, deze diversiteit is waardevol en geeft een tijdslijn weer. (boerderij, bedrijfwoning, stallen).

Door één compensatiewoning elders te realiseren onstaat er ruimte om het bestaande erf landschappelijk beter in te passen. Tesamen met de te behouden bedrijfwoning zal het geheel een agrarisch uiterlijk houden. Het is niet wenselijk om een cluster van drie woningen te maken. Dit is gebiedsvreemd en zal de openheid van het landschap schaden.

3 RUIMTELIJK KWALITEITSPLAN

Uitgangspunten initiatiefnemer:

slopen landschapsontsierende bebouwing;
behoudt bestaande woning
realiseren één compensatiewoning op het bestaande erf
realiseren tweede compensatiewoning op perceel aan de Rheeërweg, nabij de slooplocatie;
opruimen eigen kuilvoeropslagen en overtollige verharding, logische verkaveling van achterliggende perceel behouden.

Uitgangspunten gemeente:

sloop alle landschapsontsierende bebouwing
realisatie één woning op het erf
realisatie tweede woning aan de Rheeërweg;
landschappelijk goed inpassen van het gehele erf;
enkel gebruik streekeigen beplanting;

aansluiten op de gebiedskenmerken van het landschap.

de te slopen stallen

de bestaande woning

3.1. RUIMTELIJK ONDERBOUWING

Situering compensatiewoningen

Met de sloop van de landschapsontsierende bebouwing bestaat de mogelijkheid om op het erf een nieuwe compensatiewoning te bouwen. Een belangrijke ruimtelijke voorwaarde is dat dit erf zich na sloop van de landschapsontsierende bebouwing, als eenheid in het landschap moet blijven presenteren. Wel is het passend in het landschap dat het erf een bepaalde maat van openheid blijft kennen. Dat wordt deels bereikt door geen harde grenzen op het erf te maken in de vorm van hoge hagen/schuttingen of andere bouwkundige elementen. Middels een afgewogen positionering van de compensatiewoning (achter de rooilijn van de woning) en het bijgebouw blijft het ensemble behouden maar krijgt iedere wooneenheid wel een eigen plek op het erf.

De nieuwe compensatiewoning zal een modern landelijke verschijning kennen. Er is gekozen deze uit te voeren in een schuurarchitectuur. In het beeldkwaliteitsplan zijn de toetsingskaders verder uitgewerkt. De uitgelijnde situering van de gebouwen is overeenkomstig de oorspronkelijk opzet van het erf. Daarbij wordt het erf ontsloten door één bestaande inrit en een nieuw aan te leggen inrit. Deze is nodig aangezien het kavelpad aan de noordzijde van het erf geen eigendom is, en het niet wenselijk is om verharding voor de schuurwoning (westzijde) te realiseren.

Groenstructuur en inrichting erf

Het is belangrijk dat de nieuwe woning refereert aan de van oorsprong voorkomende agrarische gebouwen op het erf. MIddels de aanplant van een lage haag als afscherming

tussen de twee woningen en enkel bomen langs de rand wordt het gebied niet verdicht.
De gebouwen op het erf blijven in de omgeving zichtbaar. Dit is een kwaliteit van het landschap. De keuze voor de verharding moet in afstemming gemaakt worden met de materialisering van de architectuur. Verharding moet in een gedekte kleurstelling sober toegepast worden. Dit in afstemming met de kleurstelling van de gevels en overige materialisering van het woonhuis en de overige gebouwen. Schuttingen en hoge opgaande exoten moeten in het buitengebied voorkomen worden.

3.2. INPASSEN COMPENSATIEKAVEL 2

Situering compensatiewoning 2

Zoals eerder omschreven is het niet wenselijk om twee compensatiewoningen op het erf te realiseren. Kijkend naar de historische indeling van het landschap dan is het logischer om een nieuw erf aan de Rheeerweg te realiseren. Gekozen is om dit in de noordelijke hoek van het erf te doen. Daarbij kan er een logisch en praktisch erf ontworpen worden waarbij voldoende licht in de woning komt. De impact op de omgeving blijft beperkt als er wordt aangesloten op de bestaande landschappelijke structuur. Ook voor deze woning is in het beeldkwaliteitsplan een toetsingskader opgenomen. Het erf wordt ontsloten op een bestaand zandpad en op het erf is ruimte om te keren/parkeren. Op dit erf kan een landelijke woning gerealiseerd worden met een apart bijgebouw. De tuin richting het zuiden en op het achtererf (westen) een meer extensieve inrichting. De randen van het voorerf worden afgeschermd met een haag. Het achtererf daarentegen krijgt geen harde grens maar

enkele bomen die in een losse setting worden aangeplant. Een eenvoudig hekwerk is hier meer passend.

3.3. SAMENVATTING MAATREGELEN

sloop landschapsontsierende bebouwing
opruimen eigen kuilvoeropslagen en overtollige verharding;
nieuwe compensatiewoning als schuurwoning naar criteria van het beeldkwaliteitsplan (zie hoofdstuk 3.4);
nieuwe compensatiewoning aan de Rheeërweg
het bestaande erf blijft zich als eenheid in het landschap presenteren
randen van het bestaande erf inpassen met een bomenrij
op het voorerf is ruimte voor hagen en een tuin;;
verschil in grote en verschijning zorgen ervoor dat het erf een agrarisch en passend silhoutte behoud
de tweede compensatiewoning wordt als apart erf ingepast aan de Rheeërweg;
dit erf kent een kenmerkende opbouw van 'voor' en 'achter';

3.4. BEELDKWALITEITSPARAGRAAF

Nieuwe woningen in het buitengebied vragen om een eigen benadering voor vorm, type en uitstraling. Het is niet wenselijk om te stadse woningen in het buitengebied te realiseren. Aangezien er deels op een bestaand erf wordt gebouwd en deels op een 'nieuwe' plek in het landschap is het belangrijk dat beide woningen aansluiten op de omgeving. Voor de kavel aan de Zeijerweg betekend dit dat het een eenheid met de bestaande bedrijfswoning moet vormen. Tezamen moet het een passend erf in het landschap zijn. De tweede compensatiewoning aan de Rheeërweg moet een eigen identiteit krijgen. Het zal tezamen met het nieuwe bijgebouw een nieuw erf vormen. Er is bewust gekozen om niet twee woningen op het bestaande erf te bouwen. Dit sluit niet aan op de van oorsprong voorkomende erfopbouw langs de Zeijerweg. Daarbij staan woningen altijd richting de weg en staan de bijgebouwen hier achter.

3.5. TOETSINGSKADER

Om de eenheid in het gebied te bewaken zijn er randvoorwaarden opgesteld voor vormgeving, materialisatie, beplanting en zichtlijnen. Als vervanging van de welstandsnota wordt, middels een beeldkwaliteitsplan het toetsingskader weergegeven. Dit geeft meer vrijheid om qua architectuur een bijzondere woning te bouwen. De bouwaanvraag wordt namelijk door de welstandscommissie van de gemeente Assen beoordeelt aan de hand van dit beeldkwaliteitsplan. Er zijn twee typen woningen die gekoppeld zijn aan de kavels.

3.6. SCHUURWONING OP BESTAANDE ERF ZEIJERWEG

De schuurwoning wordt toegevoegd op het bestaande erf waar nu een stal staat. Het kent een oriëntatie op het centrale erf (noordzijde) en minder op de weg. De bouwvorm is modern,sober en refererend aan de schuren in het buitengebied.

Vorm

De schuurwoning heeft een eenvoudige en duidelijk herkenbare hoofdvorm en een rechthoekig grondvlak, uitbreidingen in de basisvorm d.m.v. aanbouwen zijn niet toegestaan. Insnedes wel, mits de hoofdvorm herkenbaar blijft.

het dak dient te bestaan uit een zadeldak met een nokrichting in de lengte van het gebouw, de hellingshoek bedraagt 15-50 gr.

maximale hoogte 8 meter;

de goothoogte is maximaal 3,5 (m), maar bij voorkeur lager;

de totale oppervlakte inclusief bijgebouw is 250 $m^{2;}$

mogelijkheid voor een schuurwoning met een inpandig of extern bijgebouw;

een inpandig bijgebouw mag dezelfde nok- en goothoogte hebben als het hoofdgebouw;

een extern bijgebouw kent een bouwhoogte van maximaal 6 (m), tenminste 2 (m) lager dan het hoofdgebouw. Goothoogte maximaal 3 (m) in hoofdstuk 3.10 is hiervoor een apparte paragraaf opgenomen.

Detaillering en materiaalgebruik:

De detaillering van de schuurwoning dient sober te zijn, duidelijk soberder dan die van de bedrijfswoning op het erf;

de dakgoot is subtiel vormgegeven, bijvoorbeeld door een mastgoot of geïntegreerde goot en vormt een geïntegreerd onderdeel van de hele dakconstructie.

het dak bestaat uit platen die passen op een agrarisch erf (niet glimmend) of keramische gesmoorde pannen;

de wanden bestaan grotendeels uit hout, dit kan de natuurlijke kleur zijn of donkere tinten, een opvallende kleur is niet mogelijk;

een trasraam kan uitgevoerd worden in een rode of zwart genuanceerde baksteen in handvorm van waal- of dikformaat, dit in afstemming met een eventuele schoorsteen;

daken kunnen voorzien zijn van (grote) dakramen en lichtstraten;

gevels kunnen geheel van glas zijn of (deels) grote raampartijen/stroken hebben;

Vernieuwende architectuur

Het wordt aangemoedigd dat de architectuur op een vernieuwende manier omgaat met de criteria, zolang deze recht doet aan een beeldbepalend dakvlak en een rustige uitstraling;

er mag af worden geweken van de kenmerkende symmetrie van stalgebouwen indien de hoofdvorm duidelijk blijft;

Op de volgende pagina staan enkele sfeerbeelden. ->

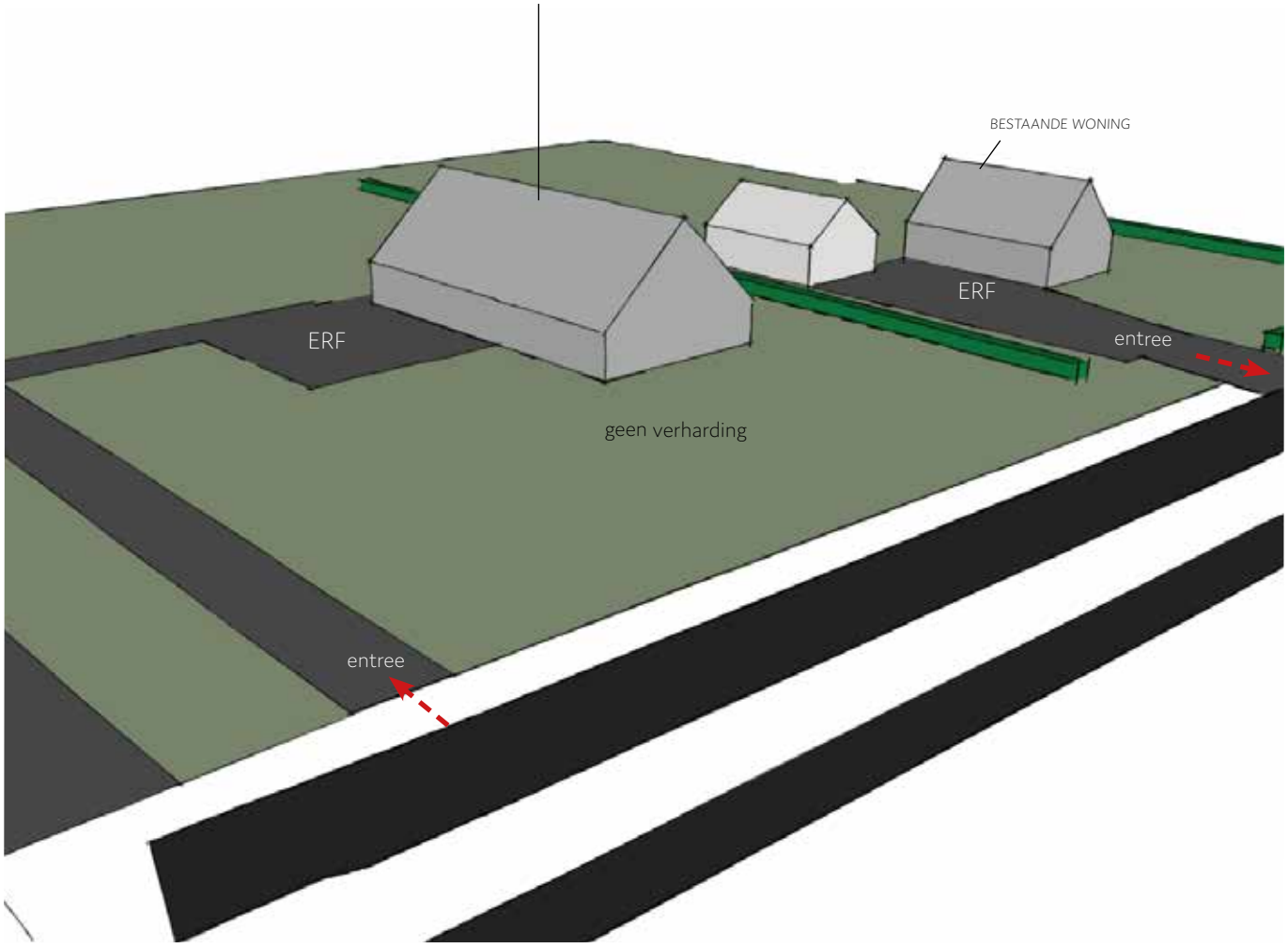

referentiebeelden voor de schuurwoning op het bestaande erf,

eenvoudige hoofdvorm refererend aan de schuren

Maximaal oppervlakte woning met bijgebouw 250 m2
Maximale dakhoogte 8 m
Maximale goothoogte 3,50 m
Dakhelling: 15-50 gr.
Groot volume dat onderdanig aan de bedrijfswoning is.

3.7. POSITIONERING OP DE KAVEL EN INHOUD SCHUURWONING ZEIJERWEG

De grootte van de woning met bijgebouw is max. 250 m2
Op het erf staat de schuurwoning achter de bedrijfswoning
De schuurwoning wordt omringd met een tuin. Deze voortuin vormt zo op een landschappelijke wijze de overgang van de openbare weg/pad naar het meer privé-deel van de kavel.
De voor- of zijgevel van de woningen aan het erf is voorzien van gevelopeningen en bij voorkeur ook van de hoofdentree en van de garage/carport.
Zonnepanelen worden of geintegreerd in het dak of separaat geplaatst op het erf. Bij de laatste optie altijd afgeschermd middels een gebiedseigen haag van maximaal 1,5 (m).
In de architectuur wordt de inspriratie gevonden in schuren, dit mag ook een moderne interpretatie zijn.
Alle gebouwen op de kavel vormen een ensemble. Dit betekent dat ze niet alleen bij elkaar op een erf staan, maar ook in hun uiterlijk op elkaar afgestemd zijn. Dit kan bijvoorbeeld door overeenkomsten in architectuurstijl, in detailleringen, materiaalgebruik en/of kleurgebruik.
Het erf wordt gebruikt om te keren en te parkeren.
Deze kavel biedt de mogelijkheid voor een schuurwoning met een inpandig of externe schuur.
De kavel wordt ontsloten op de Zeijerweg, dit is ook de entree van het erf.

3.8. BEELDKWALITEITSPARAGRAAF WONING AAN DE RHEEËRWEG

De woning staat als hoofdgebouw op het erf, hier dient de architect rekening mee te houden. De woning is een representatief gebouw geinspireerd op de van oorsprong voorkomende boerderijen in de omgeving. Het kan tevens een moderne interpretatie zijn. Deze moderne interpretatie komt dan tot uitdrukking in de detaillering, kleuren en materialen.

Algemene criteria:

De woning is georiënteerd op de Rheeërweg
de woning heeft een representatieve voorgevel richting de Rheeërweg;
er kan worden gekozen voor een traditionele- of een moderne interpretatie van een boerderij.

Vorm:

De woning heeft een eenvoudige en duidelijk herkenbare hoofdvorm haaks op de Rheeërweg met een maximale rooilijn van 15 (m) uit de erfgrens;
verhouding van de korte en lange gevel moet ca. 1:2 zijn en de hoofdvorm dient herkenbaar te worden gehouden;
de goothoogte is maximaal 3,5 (m) maar bij voorkeur lager, de goot mag , tot maximaal 50% van één of beide lange zijgevels, hoger zijn en aansluiten op de representatieve gevel richting de Rheëerweg;
maximale nokhoogte is 8 (m);
zadeldak eventueel gecombineerd met een wolfseinde of schilddak. De hellingshoek bedraagt 45-60 gr.
opdeling in bouwmassa tussen voor(huis) en achter(bedrijf) is toegestaan;
een extern bijgebouw kent een bouwhoogte van maximaal 6 (m), tenminste 2 (m) lager dan het hoofdgebouw. Goothoogte maximaal 3 (m) in hoofdstuk 3.10 is hiervoor een apparte paragraaf opgenomen.

Detailering en materiaalgebruik:

Handvorm baksteen in rood/bruin genuanceerde of rode kleur. Voorkeur voor waal- of dikformaat in kruisverband gemetseld. Detaillering rondom gevelopeningen en toepassen van trasraam in stucwerk of metselwerk is mogelijk.
de dakgoot is subtiel vormgegeven, bijvoorbeeld door een mastgoot en vormt een geïntegreerd onderdeel van de hele dakconstructie, omtimmerde goten zijn niet toegestaan;
dakramen vormen ondergeschikte elementen in het dakvlak;
de schoorsteen dient in de nok uit te komen of als architectonisch element zijn meegenomen in het ontwerp;
de gevelopeningen zijn grotendeels staand;
traditionele materialen zoals bakstenen, rabatdelen/ gepotdekseld hout en keiwerk, andere materialen altijd onderdanig en architectonisch in samenhang met de genoemde hoofdmaterialen;
dakbedekking in de vorm van dakpannen in zwart, gesmoorde blauw- grijze, oranje of rode kleur. Rieten dakbedekking is eveneens toegestaan;;
kozijnen en houtwerk in een gedekte kleurstelling of wit;
er is aandacht voor een goede samenhang tussen diverse materialen (kozijnen/houtwerk) in relatie tot de gevels e.d.

Op de volgende pagina staan enkele sfeerbeelden. ->

referentiebeelden voor de compensatie-

woning aan de Rheeërweg deze moet een traditionele of moderne intepretatie

van de voorkomende boerderijen in de omgeving zijn..

3.9. POSITIONERING OP DE KAVEL EN INHOUD WONING RHEEËRWEG

De grootte van de woning met bijgebouw is max. 200 m²

zonnepanelen worden bij voorkeur geintegreerd in het dak of separaat geplaatst op het erf. Bij de laatste optie altijd afgeschermd middels een gebiedseigen haag van maximaal 1,5 (m).

de kavel wordt ontsloten op de Rheeërweg, dit is ook de voorkant van het erf.

de voordeur kan aan wel aan het erf zitten (maar mag ook in de voorgevel)

Maximaal oppervlakte woning met bijgebouw 200 m²

Maximale dakhoogte 8 m

Maximale goothoogte 3,5 m

Dakhelling: 45-60 gr.

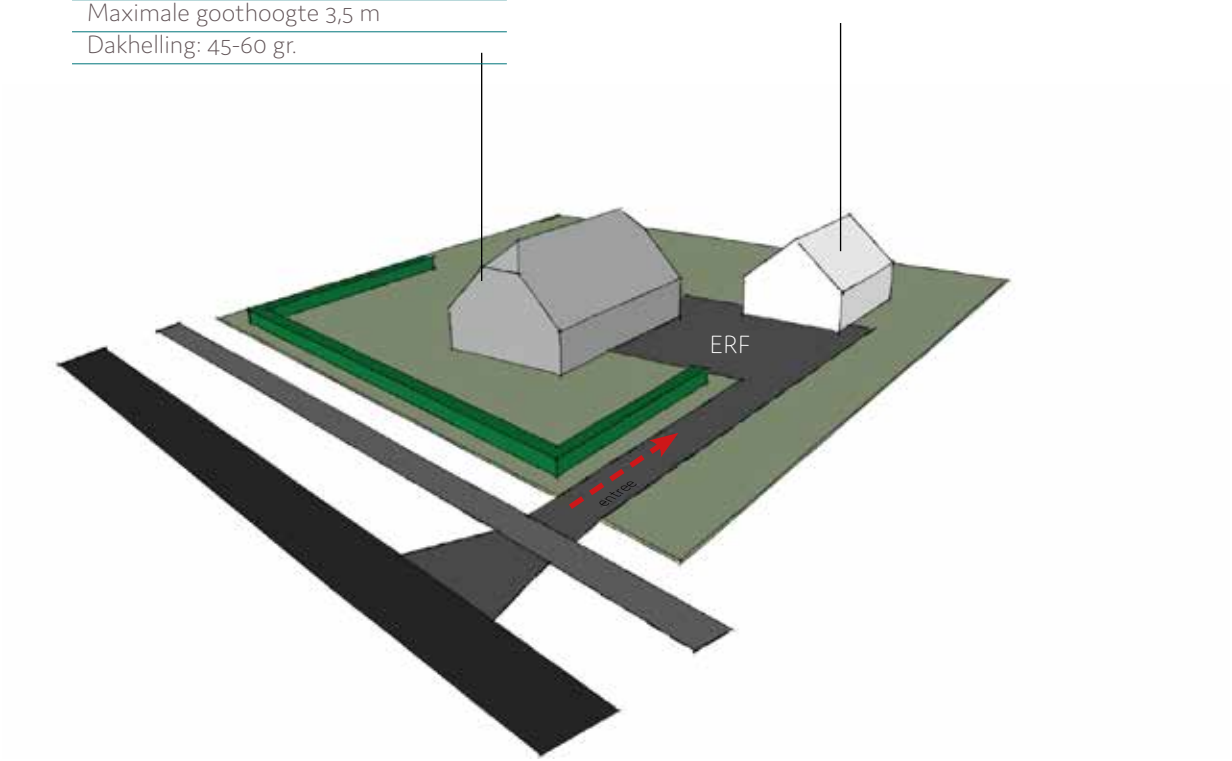
SCHUUR

Maximaal oppervlakte 65 m²

Maximale dakhoogte 6 m of 2 m lager dan hoofdgebouw

Maximale goothoogte 3,0 m

Dakhelling: 45-60 gr.

3.10. BEELKDWALITEITSPARAGRAAF BIJGEBOUW.

Het bijgebouw is een belangrijk onderdeel op het erf. Het moet een eenheid met de bestaande bebouwing (indien aanwezig) en de nieuwe compensatiewoning vormen. De schuur kan geïntegreerd worden met de woning of een zelfstandig bouwwerk zijn.

Vorm:

De schuur heeft een rechthoekig of vierkant grondvlak;
maximaal 6 meter hoog als het een vrijstaande schuur is en bij een geîntegreerd ontwerp even hoog als de woning;
de schuur is geinspireerd op een bakhuis, kapschuur of hooiberg die van oorsprong op de erven voorkwamen;
het dak dient te bestaan uit een zadeldak met een duidelijke nok-richting of een tentdakvorm.

Detaillering, kleuren en materialen:

De dakgoot is subtiel vormgegeven, bijvoorbeeld door een mastgoot en vormt een geïntegreerd onderdeel van de hele dakconstructie. Omtimmerde goten zijn niet toegestaan
de materialen zijn niet glimmend en passen qua oppervlaktestructuur goed in de omgeving

Detaillering, kleuren en materialen:

De detaillering van de schuur dient doelmatig en sober te zijn,zonder versieringen
het materiaalgebruik is in hoofdzaak traditioneel en bestaat uit bakstenen of houten gevels en dak van pannen, riet of (golf)plaatmateriaal, altijd in een gedekte kleurstelling;
het zadeldak kan asymmetrisch zijn

referentiebeelden voor de schuren

